CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

A. D. 1938. Nrus VII

W związku z Synodem Diecezjalnym nadeszły następujące telegramy:

Citta dal Vaticano

Augustus pontifex dioecesanae synodo istic congregatae gratias de obsequio agit exitumque bonis fructibus opimum optans benedicit

† Cardinal Pacelli

Warszawa

Tibi cleroque synodo dioecesana coadunatis gratulor et pro exhibitis pietatis sensibus grates ex animo persolvo vota a Deo nuncupans, ut novum inde disciplinae vitaeque christianae incremen tum eveniat

Nuntius Cortesi.

Kraków

Ekscelencji i Przewielebnemu Duchowieństwu za przesłane wyrazy najserdeczniej dziękuje

Arcybiskup Sapieha.

SEGRETERIA DI STATO
di Sva Santita

Dal Vaticano, die 7 Aprilis 1938.

№ 168387.
Da citarsi nella risposta

Excme ac Revme Domine,

Decora laus obsequii et studii erga hanc Sedem, quam inerrantis magisterii arcem Deus catholico nomini praefecit, quomodo te gregemque tuum exornet, evidenter recens quoque patuit e Petriana stipe (Zł. 6.000) in istius dioecesis finibus corrogata et Apostolico isti Nuntio missa.

Beatissimus Pater gavisus est recognovisse id, de quo Ei crebra et praeclara allata sunt exacto tempore documenta.

De amoris et reverentiae testificatione Sanctitas Sua vobis gratias rependit plurimas itemque supplici prece Deum exorat, ut religiosae rei ista in ditione florida praebeat incrementa.

Hoc eliciens auspicium, quod constans et vigil benevolentia composuit, Summus Pontifex tibi, devotae sacerdotum tuorum coronae et piae fidelium tuorum turbae Apostolicam Benedictionem impertit.

Interea qua par est observantia me profiteor

Excellentiae Tuae addictissimum

E. Card. Pacelli

Exc. mo ac Rev. mo Domino
D. no FRANCISCO LISOWSKI
Episcopo Tarnoviensi

Kuria Diecezjalna Tarnowska
L.: 4452/38

Dekret erekcyjny.

Na mocy kanonów 100 § 1, 685 i 687 Kodeksu Prawa Kanonicznego oraz artykułów XVI i XXIV Konkordatu niniejszym dekretem erygujemy Stowarzyszenie Funduszu Zasiłkowego dla księży diecezji tarnowskiej i nadajemy mu równocześnie osobowość prawną kościelną wraz z wszelkimi prawami i przywilejami jakie tego rodzaju osobom prawnym przysługują.

Tarnów, dnia 2 czerwca 1938.

Franciszek Bp.

Protokół

z Zebrania Księży Delegatów dekanalnych w sprawie uchwalenia statutu Funduszu Zasiłkowego dla Księży z diecezji odbytego w dniu 26 kwietnia 1938 r. w sali Seminarium Duchownego.

Zebranie zagaił J. E. Ks. Biskup Komar. W zebraniu J. E. Biskup podkreślił ważność stworzenia takiego Funduszu, by na starość zabezpieczyć sobie jaki taki byt. W innych diecezjach taki Fundusz Zasiłkowy już istnieje i Księża są z tego bardzo zadowoleni. Na sekretarza powołał Ks. Karola Zająca.

Ks. Kanclerz Dr Ignacy Dziedziak przedstawił zebranym wynik odpowiedzi Księży z diecezji w tej sprawie. Zgodę na utworzenie Funduszu Zasiłk. wyraziło 384 księży.

Ks. Kanclerz zapytuje co zrobić z tymi księżmi, którzy nie chcą należeć do Funduszu.

W tej sprawie zabierali głos: Ks. Put, Wicedziekan — Ks. Jakus, Dziekan — Ks. Nagorzański — Ks. Florek, Dziekan. Wszyscy jednogłośnie podkreślają konieczność, by wszyscy Księża należeli do tego Funduszu i trzeba wszystko robić, żeby wszyscy zapisali się do Funduszu. Ks. Moryl, Dziekan z Pilzna poprawia wniosek Ks. Dziekana Florka, by Księży zmusić do należenia do Funduszu. J. E. Ks. Biskup nie radzi nikogo zmuszać — zaleca agitację i perswazję, a napewno Księża należeć będą.

Ponieważ w tej sprawie były rozbieżne wnioski, Ks. Biskup zarządził głosowanie. — W końcu dyskusji zmodyfikowano słowo „przymus" na „każdy jest moralnie obowiązany należeć do Funduszu". Wniosek ten został jednogłośnie uchwalony.

Następnie przystąpiono do uchwalenia Statutu. Ks. Kanclerz odczytał Statut z Archidiecezji Krakowskiej, na podstawie którego mamy się wzorować i uchwalić Statut dla diecezji tarnowskiej.

Po odczytaniu Statutu zastanawiano się nad każdym paragrafem. Uchwalono poprawki. Odnośnie do art. IV „Środki Funduszu" rozwinęła się żywa dyskusja jaka ma być wkładka miesięczna. Ks. Kanclerz odpowiada w tej kwestii, że sprawy tej, tak w tej chwili ustalić się nie da. Składki miesięczne zależne będą od ilości członków.

Uchwalono maximum miesięcznej wkładki kwotę 7 zł.

Wysokość pełnego zasiłku uchwalono 200 zł. miesięcznie z tym, że Zarząd co roku może postawić wniosek na Walnym Zgromadzeniu o podwyższenie zasiłku zależnie od funduszów.

Księża nabywają prawa zasiłku po 4 latach według kalkulacji, jaką Zarząd wysunie na W. Zgromadzeniu.

Uchwalony Statut zostanie ogłoszony w Kurendzie. Termin W. Zgromadzenia wyznaczy Ks. Kanclerz, zależnie od przyjazdu JE. Ks. Biskupa Ordynariusza.

Kuria wyszle zawiadomienie do Ks. Dziekanów, by w dekanatach wybrano po 2 delegatów na W. Zgromadzenie.

Tarnów, dnia 26 IV. 1938 r. *Ks. Zając.*

Protokół

Z Walnego Zebrania Delegatów Funduszu Zasiłkowego, odbytego dnia 2 czerwca 1938 r. w auli Seminarium Duchownego w Tarnowie.

Zebranie zagaił Ks. Dziekan Wcisło — na sekretarza Zebrania przewodniczący powołał Ks. Karola Zająca.

Na żądanie niektórych Delegatów, Ks. Dziekan Wcisło odczytał statut. Po wyczerpaniu dyskusji nad niektórymi paragrafami statutu i objaśnieniu ich przez Ks. Kanclerza Dr. Dziedziaka, przystąpiono do wyboru Zarządu.

Ks. Kanclerz wyjaśnia, że stosownie do Statutu, 3 członków Zarządu mianuje JE. Ks. Biskup Ordynariusz, a 4-ch ma wybrać Walne Zebranie. Celem wysunięcia kandydatów do Zarządu Funduszu, powołano „Komisję Matkę", w skład której weszli:

1) Ks. Prałat Solak, dziekan grybowski. 2) Ks. Dziekan Odziomek. 3) Ks. Dziekan Drożdż. 4) Ks. Kan. Dunajecki. 5) Ks. Kan. Stawarz. 6) Ks. Kan. Rusin.

Po odbytej Konferencji „Komisja Matka" proponuje W. Zgromadzeniu następujących kandydatów do Zarządu XX: Jakusa, Motykę, Stochla, Rajcę, Stosura, Dziedziaka Bernardyna, Starzaka, Müllera, Pyzikiewicza Leona, Moryla, Piętę, Drwala, Janika. Na wniosek Ks. Pyzikiewicza, wstawiono jeszcze Ks. Odziomka i Ks. Dunajeckiego. Głosowanie odbyło się kartkami.

Do Zarządu jako członkowie weszli:

1) Ks. Dziekan Antoni Odziomek.
2) Ks. Kanonik Antoni Dunajecki.
3) Ks. Kanonik Aleksander Rusin.
4) Ks. Kanonik Jakub Stosur.

Zastępcy członków Zarządu:

1) Ks. Józef Motyka.
2) Ks. Franciszek Janik.
3) Ks. Henryk Stochel.
4) Ks. Franciszek Drwal.

Komisja Rewizyjna:

1) Ks. Prałat Solak Jan.
2) Ks. Profesor Warecki Piotr.

Zastępcy:

1) Ks. Piotr Rajca.
2) Ks. Bogumił Stawarz.

Sąd Polubowny:

1) Ks. Prałat Kazimierz Litwin.
2) Ks. Dziekan Florian Moryl.

Zastępcy:

1) Ks. Jan Granicki.
2) Ks. Bernardyn Dziedziak.

Nadto Walne Zgromadzenie Delegatów uchwaliło:

1) Delegat Ks. Biskupa Ordynariusza na posiedzeniach Zarządu jest rzecznikiem Jego opinii.

2) Uchwały Walnego Zgromadzenia i Zarządu Funduszu powinny być zatwierdzone przez Ks. Biskupa Ordynariusza, uchwalono jednogłośnie przez powstanie i aklamację.

3) Walne Zgromadzenie uchwala, by za tych Księży Proboszczów, którzy nie pobierają żadnych poborów miesięcznych z Kurii — miesięczne wkładki do Funduszu (7 zł.) wpłacał ryczałt diecezjalny.

Ks. Dziekanowi Odziomkowi, jako mającemu najwięcej głosów przy wyborach, poruczono zwołać pierwsze posiedzenie Zarządu Funduszu.

Ks. Przewodniczący podziękował wszystkim delegatom za przybycie — powzięte uchwały i modlitwą Zebranie zakończył.

Tarnów, dnia 2 czerwca 1938 r.

Ks. Karol Zając
sekretarz.

J. E. Najprzew. Ks. Biskup Dr Franciszek Lisowski zamianował swoim delegatem do Zarządu Funduszu Zasiłkowego — Najprzew. Ks. Infułata Romana Sitkę. Członkami zaś tegoż Zarządu z nominacji Najprzew. Ks. Prałata Dra Stanisława Bulandę i Przew. Ks. Dra Ignacego Dziedziaka, Kanclerza Kurii.

Statut
Funduszu Zasiłkowego dla Księży Diecezji Tarnowskiej.

Art. I. Nazwa i siedziba.

Nazwa: Fundusz zasiłkowy dla księży diecezji tarnowskiej.
Terenem działalności jest Diecezja Tarnowska, siedzibą — miasto Tarnów.

Art. II. Osobowość prawna.

Fundusz jest osobą prawną kościelną, może nabywać, posiadać i pozbywać wszelki majątek ruchomy, nieruchomy, jakoteż wszelkie wogóle prawa i wykonywać wszelkie czynności prawne. Za zobowiązania odpowiada Fundusz wyłącznie swoim majątkiem, oraz dochodami, przewidzianymi niniejszym statutem.

Art. III. Cel.

Celem Funduszu jest zabezpieczenie swoim członkom dożywotnego zasiłku.

Art. IV. Środki Funduszu.

Fundusz tworzy się:

a) z obowiązkowych wpłat członków,

b) z dochodów i zysków z lokacyj kapitałów,

c) z innych nieprzewidzianych dochodów, zapisków, spadków, darowizn itd.

Art. V. Członkowie.

Wszyscy Księża, należący do Diecezji Tarnowskiej są obowiązani przystąpić do Funduszu zasiłkowego jako członkowie, wyjąwszy tych, którzy piastują urząd lub zajmują stanowisko, połączone z prawem do emerytury (katecheci i duchowni, znajdujący się na emeryturze); ci jednak kapłani mogą również jako członkowie należeć do Funduszu zasiłkowego i korzystać z praw i przywilejów Funduszu.

Art. VI. Obowiązki członków.

Każdy członek jest obowiązany uiszczać miesięcznie wpłaty, wyznaczone przez Zarząd Funduszu, oraz przestrzegać postanowień statutu i regulaminów.

Art. VII. Prawa członków.

Członkowie mają prawo:

a) pobierania zasiłków wyszczególnionych w art. IX-tym niniejszego statutu.

b) uczestniczenia we Walnych Zebraniach przez swych delegatów.

c) czynnego i biernego wyboru do władz Funduszu.

Art. VIII. Warunki wypłaty zasiłków.

Po upływie 35 lat uiszczenia wpłat bez przerwy, członek nabywa prawo do pełnego zasiłku bezwarunkowo i bez względu na to, czy stanowisko swoje nadal zatrzymuje, czy też je opuszcza.

Przed upływem 35 lat członek może nabyć prawo do niepełnego zasiłku:

a) przez orzeczenie Zarządu Funduszu o niemocy fizycznej, lub umysłowej na wniosek Władzy diecezjalnej, na podstawie opinii lekarza przez Zarząd wyznaczonego,

b) przez przymusowe przeniesienie na emeryturę na mocy przepisów Kodeksu prawa kanonicznego.

Podania o zasiłek mają być wnoszone do Zarządu Funduszu przez Kurię Diecezjalną.

Art. IX. Wypłata i wymiar zasiłków.

Wysokość pełnego zasiłku ustala się na 200 zł. miesięcznie, z tym, że Zarząd może ustalić na Walnym Zebraniu do 300 zł. w miarę zasobów Stowarzyszenia.

Wysokość niepełnego zasiłku oznacza Zarząd Funduszu według czasu uiszczenia wpłat, a mianowicie: po upływie 10-ciu lat otrzymuje członek 40%, a za każdy ukończony dalszy rok płacenia po 2 i $^4/_{10}$% pełnego zasiłku. Przed upływem 10 lat płacenia wkładek nikt nie ma prawa do pobierania zasiłku.

Wyjątek od tej zasady ustanawia się tylko dla członków zapisanych do Funduszu od jego założenia, którzy nabywają prawo do zasiłku już:

po 4 latach płacenia w wysokości 10% pełnego zasiłku.
„ 5 „ „ „ 15% „ „
„ 6 „ „ „ 20% „ „

po 7 latach płacenia w wysokości 25% pełnego zasiłku,
„ 8 „ „ „ 30% „ „
„ 9 „ „ „ 35% „ „
„ 10 „ „ „ 40% „ „

Za zezwoleniem Zarządu mogą członkowie nabyć także prawo do wyższego zasiłku, a to przez uiszczanie wpłat odpowiednio wyższych, albo też jednorazowe wpłacenie odpowiedniej kwoty.

W nadzwyczajnych wypadkach może Zarząd za zgodą Władzy diecezjalnej przyznać członkowi czasowo lub na stałe zasiłek wyższy, niżby mu przypadał w stosunku do wpłat uiszczonych.

Uiszczonych wpłat nie zwraca się, z wyjątkiem tylko członkom legalnie ekskardynowanym z Diecezji, i w takim wypadku, bez żadnych odsetek.

Art. X. Kwartał pośmiertny.

Fundusz wypłaci po śmierci każdego z członków kwotę 3-ech miesięcznego zasiłku, do jakiegoby w chwili śmierci miał prawo, za opędzenie kosztów leczenia i pogrzebu. Kwota ta będzie wypłacona do rąk osoby przez zmarłego wyznaczonej — w braku zaś takiego oznaczenia, wedle uznania Zarządu.

Art. XI. Utrata praw.

Członek traci swe prawa:

a) przez nie uiszczanie wpłat przez przeciąg 6-ciu miesięcy, chyba że przerwa nastąpiła z powodów przez Zarząd uznanych i zatwierdzonych i to na oznaczony okres czasu. Czas takiej przerwy nie wlicza się przy obliczaniu wysokości zasiłku,

b) przez popadnięcie w cenzury kościelne, lub przez samowolne opuszczenie stanowiska, wyznaczonego mu przez Władzę diecezjalną, jeśli swego stosunku do tejże Władzy w ciągu roku nie uporządkuje.

c) przez degradację lub apostazję.

Art. XII. Władze Funduszu.

Władze Funduszu są:

a) Zarząd,

b) Walne Zebranie delegatów,

c) Komisja kontrolująca.

d) Sąd polubowny.

Art. XIII. Zarząd.

Zarząd składa się z delegata J. E. Ks. Biskupa, który jest rzecznikiem Jego opinii, oraz 6 członków, z których 2 mianuje Władza diecezjalna, zaś 4 wybiera Walne Zebranie członków Funduszu. Walne Zebranie wybiera także 4 zastępców członków Zarządu, którzy w razie ustąpienia lub śmierci któregoś z członków Zarządu, kolejno wchodzić będą automatycznie do Zarządu Funduszu. W razie ustąpienia lub śmierci któregoś z członków mianowanych przez Władzę Diecezjalną — Władza Diecezjalna zamianuje nowego.

Zarząd Funduszu konstytuuje się wybierając ze swego grona Przewodniczącego, który przewodniczy na zebraniach Zarządu i je zwołuje, — oraz 2 członków, którzy stale urzędują, jeden jako dyrektor, drugi jako sekretarz i załatwiają sprawy bieżące Funduszu. Oni także reprezentują Fundusz na zewnątrz i podpisują akta prawne w imieniu Funduszu.

Posiedzenia Zarządu winny się odbywać w miarę potrzeby. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów; do ich ważności potrzebna jest obecność przynajmniej 4 członków łącznie z Przewodniczącym; w razie równości głosów uchwalony zostaje wniosek, za którym głosował Przewodniczący.

Zarząd Funduszu jest odpowiedzialny przed Walnym Zebraniem członków Funduszu.

Art. XIV. Zakres działania Zarządu.

Do zakresu działania Zarządu należy:

a) reprezentowanie Funduszu na zewnątrz,

b) oznaczenie wysokości wkładek miesięcznych,

c) zarządzanie majątkiem i dochodami, zgodnie z przepisami prawa kanonicznego, decydowanie o nabyciu, pozbyciu lub obciążeniu majątku nieruchomego oraz o zaciąganiu zobowiązań majątkowych,

d) przyjmowanie i wykreślanie członków,

e) wymierzanie i wypłata zasiłków,

f) zwoływanie Walnego Zebrania i wykonywanie jego uchwał,

g) coroczne przedkładanie Walnemu Zebraniu sprawozdań ze swej działalności i z zarządu majątkiem i dochodami Funduszu,

h) przyjmowanie darowizn, spadków i zapisów,

i) decydowanie o wytaczaniu sporów sądowych i zawieranie umów.

Art. XV. Walne zebranie delegatów.

Walne Zebranie może być zwyczajne albo nadzwyczajne. Walne Zebranie zwyczajne zwołuje Zarząd raz na rok w miesiącu styczniu — a nadzwyczajne w miarę potrzeby, na żądanie Władzy diecezjalnej, lub na pisemne żądanie $^1/_2$ części członków Funduszu.

Na Walnym Zebraniu przewodniczy Przewodniczący Zarządu Funduszu, a w razie jego nieobecności członek Zarządu przez Zarząd wydelegowany. We Walnym Zebraniu biorą udział delegaci, wybierani co roku przez członków Funduszu po 2 z każdego dekanatu. Zarząd zawiadamia pisemnie delegatów za pośrednictwem właściwego księdza Dziekana o czasie, miejscu zebrania najmniej na 8 dni naprzód.

Przedmiotem głosowania mogą być wnioski Zarządu bez ograniczenia — wnioski zaś delegatów, o ile zostały Zarządowi podane na piśmie najmniej na 3 dni naprzód.

Uchwały zapadają prawomocnie bez względu na liczbę zgromadzonych zwykłą większością głosów obecnych delegatów, a w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Art. XVI. Zakres działania Walnego Zebrania delegatów.

Do zakresu działania Walnego Zebrania należy:

a) przyjmowanie lub odrzucanie rocznego sprawozdania Zarządu z jego działalności i udzielanie lub odmawianie mu absolutorium ze zarządzania majątkiem i dochodami na podstawie wniosków Komisji kontrolującej.

b) wybór 4-ch członków Zarządu i 4-ch ich zastępców na przeciąg 3-ch lat.

c) wybór 2-ch członków Komisji kontrolującej i 2-ch ich zastępców — oraz 2-ch członków Sądu polubownego i 2-ch ich zastępców na przeciąg 3-ch lat.

d) rozstrzyganie wniosków Zarządu i delegatów,

e) zmiana statutu,

f) rozwiązanie Funduszu.

Uchwały Walnego Zebrania i Zarządu Funduszu powinny być zatwierdzone przez Władzę diecezjalną.

Art. XVII. Komisja kontrolująca.

Komisja kontrolująca składa się z 3-ch członków, a mianowicie: z 1-go mianowanego przez Władzę diecezjalną, i z 2-ch wybranych przez Walne Zebranie delegatów. Komisja kontrolująca bada przynajmniej raz na rok majątek, księgi rachunkowe, ich zgodność z alegatami kasowymi, składa o tym sprawozdanie na Walnym Zebraniu i stawia wniosek na udzielenie lub odmówienie Zarządowi absolutorium. Komisja kontrolująca przeprowadza również rewizję na każde wezwanie Władzy diecezjalnej. W razie ustąpienia lub śmierci któregoś z członków kolejno wchodzić będą w skład komisji zastępcy, wybrani przez Walne Zebranie.

Władza diecezjalna może wezwać komisję kontrolującą do przeprowadzenia szkontrum, ewentualnie wyznaczyć do tego nową komisję.

Art. XVIII. Sąd polubowny.

Sąd polubowny składa się z 3-ch członków, a mianowicie: z 1-go mianowanego przez Władzę diecezjalną i 2-ch wybranych przez Walne Zebranie delegatów. Sąd polubowny rozstrzyga bez odwołania, z wyłączeniem świeckiej drogi sądowej, wszystkie spory wynikłe ze spraw Funduszu, tak pomiędzy członkami, jako też pomiędzy członkami a Zarządem. W razie ustąpienia lub śmierci któregoś z członków kolejno wchodzić będą w skład komisji zastępcy, wybrani przez Walne Zebranie.

Art. XIX. Zmiana statutu i rozwiązanie Funduszu.

Zmiana statutu i rozwiązanie Funduszu może nastąpić tylko na wniosek Zarządu przez uchwałę Walnego Zebrania delegatów, większością $^{2}/_{3}$ głosów obecnych delegatów; zmiany takie wymagają dla swej ważności zatwierdzenia Władzy diecezjalnej.

W razie rozwiązania Funduszu ostatnie Walne Zebranie delegatów orzeknie, na jakie cele kościelne ma być przeznaczona ewentualna nadwyżka po odszkodowaniu członków Funduszu pozostała.

Art. XX. Rozwiązanie Funduszu.

W razie zlikwidowania Funduszu zasiłkowego, otrzymają członkowie Funduszu zwrot przez siebie wpłaconych wkładek bez procentu. Reszta Funduszu przeznaczoną będzie na cele kościelne, wyznaczone przez Walne Zebranie członków.

Rozwiązanie Funduszu może nastąpić na wniosek Zarządu Funduszu przez Walne Zebranie członków Funduszu, przy obecności $^{2}/_{3}$ wszystkich delegatów. Do ważności uchwały rozwiązującej Fundusz zasiłkowy, konieczną jest większość $^{4}/_{5}$ głosów obecnych delegatów.

Zarząd Stowarzyszenia Funduszu wybrał przewodnictwo w następujący sposób:

Przewodniczącym Zarządu: Najprzew. Ks. Kanonik Antoni Odziomek, Dziekan.

Dyrektorem urzędującym: Najprzew. Ks. Prałat Dr Stanisław Bulanda, Oficjał.

Sekretarzem: Ks. Dr Ignacy Dziedziak, Kanclerz Kurii.

Tarnów, dnia 7 czerwca 1938.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak
sekretarz.

Ks. Antoni Odziomek
prezes.

Dekret dotyczący warunków ważnej erekcji stacji Drogi Krzyżowej.

(Acta Apost. Sedis, tom 30, str. 111).

Już od dawna i to dość często donoszono św. Penitencjarii, że spora ilość warunków, przepisanych do ważności erekcji stacyj Drogi Krzyżowej, bywała okazją do opuszczeń, najczęściej niedobrowolnych, jakiegoś z tych warunków, a w następstwie stawała się przyczyną nieważności tej erekcji. Chcąc skutecznie zapobiec tym opłakanym uchybieniom, niżej podpisany Kardynał Wielki Penitencjarz rzecz całą przedstawił Ojcu Świętemu. Jego Świątobliwość na audiencji, udzielonej mu dnia 11 stycznia r. b., mając na uwadze dobro duchowe dusz pobożnych i usilnie pragnąc, by wierni nie byli pozbawieni odpustów, z tym zbawiennym ćwiczeniem złączonych, a na nowo przez Siebie ustanowionych dekretem

„Pium Viae Crucis exercitium“ ż dnia 20 października 1931 r.[1]) zniósł poszczególne warunki dotąd obowiązujące i łaskawie postanowił, że do ważnej erekcji stacyj Drogi Krzyżowej wystarcza, gdy kapłan o to proszony ma odpowiednią ku temu władzę w myśl dekretu „Consilium suum persequens“, wydanego 12 marca 1933 r.;[2]) wypada jednak zgoła, zwłaszcza ze względu na karność kościelną, by w poszczególnych wypadkach do wykonywania tej, władzy, udzielone było zezwolenie Ordynariusza, przynajmniej domyślne, gdy nie można się łatwo do Ordynariusza udać, chyba że chodziłoby o miejsca wyjęte.

Nadto Jego Świątobliwość postanowił, że wszystkie erekcje Dróg Krzyżowych, dla jakichkolwiek powodów dotąd nieważnie dokonane, mocą niniejszego dekretu zostają uważnione. Bez względu na wszelkie przeciwne niniejszemu zarządzenia.

Dan w Rzymie, w siedzibie Św. Penitencjarii, dn. 12 marca 1938 roku.

(—) *W. Kard. Lauri*, Wielki Penitencjarz.
(—) *S. Luzio*, Regens.

O zmianie wyznania.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 7 z dnia 8 lutego 1938 r. (Nr AC. 52-5-1).

(Dz. U. Min. Spraw Wewn. 1938 r. Nr 5, poz. 20).

Do PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W świetle rozporządzeń o ewidencji i kontroli ruchu ludności wszelkie zmiany w życiu (lub w stanie) obywatela, dotyczące danych zawartych w rejestrze mieszkańców, powinny być zgłaszane do gminnych biur ewidencji ludności.

Dotyczy to zarówno zmian w stanie rodzinnym i cywilnym obywateli, jak i zmiany obywatelstwa, wyznania i t. p.

W szczególności jeżeli chodzi o zmianę wyznania, obowiązek ten jest oparty na postanowieniach art. 11 rozporządzenia Pre-

[1]) Acta Apost. Sedis, tom XXIII, str. 522.
[2]) Acta Apost. Sedis, tom XXV, str. 170.

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) o ewidencji i kontroli ruchu ludności, § 12 ust. 7 i § 37 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 489) i § 58 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1930 r. o prowadzeniu rejestru mieszkańców i ciąży nie tylko na zainteresowanych obywatelach, lecz i na odpowiednich urzędnikach stanu cywilnego.

W ramach postanowień obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej kodeksów cywilnych, oraz rozporządzeń i okólników z zakresu rejestracji stanu cywilnego zmiana wyznania powinna być nadto rejestrowana w następujący sposób:

1. na obszarze województw środkowych i wschodnich rejestrację zmiany wyznania prowadzą powiatowe władze administracji ogólnej stosownie do okólnika Nr 428 z dnia 11 stycznia 1921 r., wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i z Ministrem Sprawiedliwości (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1638, poz. 4), przy czym po dokonaniu tej rejestracji władze te są obowiązane powiadomić o zaszłym fakcie właściwą gminę (biuro ewidencji ludności), jak i urzędnika stanu cywilnego tego wyznania, z którego dany obywatel wystąpił;

2. na obszarze województw południowych stosownie do art. 6 ustawy z dnia 25 maja 1868 r. (Dz. P. P. Nr 49) oraz § 1 rozporządzenia wykonawczego Ministra Wyznań i Oświaty z dnia 18 stycznia 1869 r. (Dz. P. P. Nr 13) zmiana winna być zgłoszoną przed powiatową władzą administracji ogólnej, która — po dokonaniu rejestracji — powiadomi o zaszłym fakcie przełożonego lub duszpasterza opuszczonego kościoła albo stowarzyszenia religijnego niezależnie od zawiadomienia właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia urzędnika stanu cywilnego, a nadto — w myśl przytoczonego w punkcie 1 okólnika Nr 428 — gminę właściwą ze względu na miejsce zamieszkania interesowanego;

3. na obszarze województw zachodnich w myśl postanowień ustawy z dnia 14 maja 1873 r. rejestracja zmiany wyznania dokonywana jest przez sądy grodzkie miejsca zamieszkania intere-

sowanego, przy czym sądy te obowiązane są — po protokolarnym przyjęciu zgłoszenia zmiany wyznania — przesłać odpis sporządzonego protokółu zarządowi gminy kościelnej opuszczonego przez daną osobę wyznania. Jedynie zatem na tym obszarze urząd rejestrujący zmianę wyznania nie jest obowiązany zawiadamiać o zaszłym fakcie właściwego biura ewidencji ludności, celem wciągnięcia tej zmiany do rejestru mieszkańców; to też Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podejmie u właściwych władz starania o usunięcie tego braku.

Jak wynika z powyższego, zarówno przepisy o ewidencji i kontroli ruchu ludności, jak i przepisy z zakresu prawa o aktach stanu cywilnego wymagają dokonywania rejestracji zmiany wyznania, która w rezultacie koncentruje się w gminnych rejestrach mieszkańców.

Ponieważ zagadnienie to jest przedmiotem szczególnego zainteresowania władz naczelnych, przeto dla zebrania i właściwego wykorzystania odnośnego materiału Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza co następuje:

1. powiatowe władze administracji ogólnej na obszarze województw centralnych, wschodnich i południowych winny przestrzegać ściśle postanowień cytowanego wyżej okólnika Nr 428 co do powiadamiania gminy miejsca zamieszkania interesowanej osoby o zgłoszonej przez nią zmianie wyznania niezwłocznie po przyjęciu takiego zgłoszenia;

2. niezależnie od powyższego gminne biura (referaty) ewidencji ludności na całym obszarze Rzeczypospolitej wzmogą w granicach swoich możliwości nadzór nad dopełnianiem przez obywateli opartego na przytoczonych na wstępie przepisach obowiązku zgłaszania (meldowania) w gminie zmiany wyznania; Ministerstwo przypomina przy tym, iż w myśl postanowień art. 25 powołanego już rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1929 r. w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 390) niedopełnienie tego obowiązku zostało zagrożone sankcją karną, o czym przy sposobności należy ludności przypominać;

3. gminne biura ewidencji ludności założą niezwłocznie specjalną statystykę osób zmieniających wyznanie, obejmującą wszyst-

kie przypadki zmiany wyznania, jakie zaszły od 1 stycznia 1938 r. i jakie zajdą w przyszłości; w gminach prowadzących rejestr mieszkańców w formie księgi może być statystyka tych osób prowadzona łącznie ze skorowidzem, przewidzianym w § 27 (1) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1934 r. przez odpowiednie zaznaczenie w nim (znakowanie) nazwisk osób zmieniających wyznanie; natomiast w gminach, w których rejestr mieszkańców ma formę kartotekową, statystyka ta może być prowadzona przez odpowiednie znakowanie kart rodzinnych tych osób. Zresztą techniczną stronę rozwiązania tego zagadnienia w poszczególnych gminach pozostawia Ministerstwo samym gminom i bezpośrednim władzom nadzorczym, co — wobec względnej rzadkości przypadków zmiany wyznania — nie powinno nastręczać żadnej trudności

4. co kwartał, a mianowicie w dniach: 1 kwietnia, 1 lipca, 1 października i 1 stycznia każdego roku będą sporządzać gminy wykazy statystyczne osób zmieniających wyznanie wedle wzoru, podanego na końcu niniejszego okólnika i przesłać bezpośrednio do Ewidencji Centralnej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych; wykazy te powinny być przesyłane tylko wówczas, gdy w danej gminie zajdą i zostaną zgłoszone w ubiegłym kwartale przypadki zmiany wyznania, przeciwnym zaś razie żadnych zawiadomień przedkładać nie należy;

5. z uwagi na duże znaczenie poruszonego zagadnienia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów, Komisarzy Rządu na m. st. Warszawę i Starostów o rozciągnięcie ścisłego nadzoru nad możliwie skrupulatnym wypełnieniem niniejszych zarządzeń.

Nakoniecznikow-Klukowski
Podsekretarz Stanu.

Ustawa o wytwarzaniu i handlu dewocjonaliami.

W Dzienniku Ustaw R. P. 1938 r. nr 19, poz. 149 ukazała się następująca ustawa o wytwarzaniu i handlu dewocjonaliami i przedmiotami kultu religijnego z dnia 25 marca 1938 r.:

„Art. 1. (1) Wytwarzaniem i handlem dewocjonaliami oraz przedmiotami kultu religij: chrześcijańskiej mojżeszowej i muzułmańskiej mogą się zajmować osoby fizyczne wyłącznie tej religii, której dane wytwory dotyczą, jak również osoby prawne, w których zarząd, rada nadzorcza oraz wszystkie inne władze sprawowane są przez osoby danej religii.

(2) O zaliczeniu do religii decyduje stan, ujawniony w księgach stanu cywilnego.

Art. 2. Osoby wyłącznie odnośnej religii mogą być zatrudnione przy wytwarzaniu i handlu dewocjonaliami oraz przedmiotami kultu religijnego. Zatrudnienie innych osób jest zabronione.

Art. 3. (2) Do dewocjonaliów i przedmiotów kultu religijnego w rozumieniu niniejszej ustawy zalicza się wytwory i przedmioty, używane przez świątynie, duchownych i wiernych przy wykonywaniu praktyk religijnych.

(2) Szczegółową listę dewocjonaliów i przedmiotów kultu religijnego ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 4. Wytwórnie i zakłady sprzedaży dewocjonaliów oraz przedmiotów kultu religijnego, działające na zasadach sprzecznych z art. 1 i art. 2 niniejszej ustawy, ulegną likwidacji w ciągu 2 lat od wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile się nie dostosują do wymogów atr. 1 i art. 2.

Art. 5. Prowadzący przemysł z naruszeniem przepisów ustawy niniejszej, tudzież przepisów, wydanych w wykonaniu tejże ustawy, o ile czyn nie jest zagrożony karą w powszechnych ustawach karnych — podlegają karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 3.000 zł. lub jednej z tych kar.

Art. 6. Przedmioty, pochodzące z wykroczeń z art. 6, ulegają konfiskacie.

Art. 7. Do orzekania w sprawach o wykroczenia, określonych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracji ogólnej.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia".

Zmiany w Duchowieństwie.

Jego Świątobliwość Ojciec św. Pius XI raczył zamianować proboszczem w Ropczycach Ks. Andrzeja Juszczyka.

Notariuszem Kurii mianowany Ks. Bronisław Krzan.

Prefektem Seminarium duchownego mianowany Ks. Dr Józef Brudz.

Rektorem Internatu św. Józefa Ks. Dr Jan Caliński.

Instytuowany na probostwo w Przyszowej Ks. Jan Dubiel.

Proboszczami usuwalnymi mianowani: Ks. Stanisław Szafrański w Dulczy Wielkiej.

Ks. Stanisław Rychlec w Szarwarku.

Katechetą gimn. w Kolbuszowy mianowany Ks. Bolesław Gwoździowski.

Katechetami szkół powszechnych mianowani: Ks. Władysław Budzik w Radłowie, Ks. Józef Białka w Krynicy, Ks. Antoni Wojewoda w Nowym Wiśniczu, Ks. Władysław Dygoniewicz w Tarnowie.

Rektorem kościoła w Śnietnicy mianowany Ks. Piotr Poręba.

Przeniesieni Ks. Wikariusze.

1) Ks. Niewolski z Kolbuszowy do Brzeska,
2) Ks. Świder Władysław z Kolbuszowy do Mościc,
3) Ks. Solak Józef ze Żdżarca do Brzeźnicy D.,
4) Ks. Kulinowski Marian z Przyszowy do Tarnowa,
5) Ks. Kwarta Antoni ze Szczucina do Tarnowa,
6) Ks. Tracz Kazimierz z Sędziszowa do Tarnowa,
7) Ks. Mucha Kazimierz z Radomyśla do Dębicy,
8) Ks. Ciastoń Józef z Gromnika do Łososiny Górnej,

9) Ks. Nowak Michał z Łososiny Górnej do Zawady,
10) Ks. Olearczyk Władysław z Zawady do Łużny,
11) Ks. Gniewek Michał z Szymbarku do Ropy,
12) Ks. Robak Tadeusz z Trzęsówki do Skrzydlnej,
13) Ks. Pałys Bronisław z Dobrej do Szczepanowa,
14) Ks. Dzioba Ignacy z Nowego Rybia do Łukowicy,
15) Ks. Karaś Jan ze Siedlec do Trzęsówki,
16) Ks. Madeja Teodor ze Szczepanowa do Dobrej,
17) Ks. Rozembarski z Jadownik do Borzęcina Górnego,
18) Ks. Drwal Franciszek z Cmolasa do Nowego Sącza,
19) Ks. Galas Stanisław ze Zbyszyc do Nagoszyna,
20) Ks. Szwedo Franciszek z Okocimia do N. Rybia,
21) Ks. Poręba Piotr z Gwoździca do Śnietnicy,
22) Ks. Drozd Franciszek z Lisiej Góry do Radgoszczy,
23) Ks. Kwieciński Stefan z Łęk Górnych do Luszowic,
24) Ks. Płaneta Jan z Łużnej do Porąbki Uszewskiej,
25) Ks. Serwin Stanisław z Książnic do Rzepiennika Biskup.
26) Ks. Pączek Jan z Porąbki Uszew. do Szymbarku,
27) Ks. Stąsiek Stanisław z Biecza do Cmolasa,
28) Ks. Makowicz Gabriel z Gawłuszowic do Szerzyn,
29) Ks. Kloczkowski Mieczysław z Brzezin do Zbyszyc,
30) Ks. Julian Sidor z Szerzyn do Gwoździca,
31) Ks. Dr Franciszek Goc z Nowego Sącza do Kamienicy.
32) Ks. Dr Jan Prysak do Starego Wiśnicza.

Nowowyświęceni Księża przeznaczeni:

1) Ks. Augustyn Józef do Tuchowa,
2) Ks. Bajor Henryk do Siedlec,
3) Ks. Białek Józef do Dębicy,
4) Ks. Czajka Jan do Biecza,
5) Ks. Czapliński Antoni do Krynicy,
6) Ks. Deszcz Władysław do Nowego Sącza,
7) Ks. Gajek Tadeusz do Gorlic,
8) Ks. Głuc Józef do Lisiej Góry,
9) Ks. Ignas Franciszek do Łęk Górnych,

10) Ks. Jędrychowski Michał do Przyszowy,
11) Ks. Jędrzejowski Władysław do Dąbrowy,
12) Ks. Kozdroń Czesław do Gromnika,
13) Ks. Madura Paweł do Sędziszowa,
14) Ks. Pachowicz Władysław do Dębna,
15) Ks. Rajca Franciszek do Gawłuszowic,
16) Ks. Rzepka Tomasz do Książnic,
17) Ks. Sekuła Adam do Radomyśla W.
18) Ks. Smoleń Władysław do Kolbuszowy,
19) Ks. Śmiałek Stanisław do Brzeźnicy/B.
20) Ks. Topolski Jakub do Trzciany,
21) Ks. Romuald Wojna do Szczucina,
22) Ks. Wójtowicz Stanisław do Gręboszowa,
23) Ks. Zagólski Tomasz do Ujanowic,
24) Ks. Zając Władysław do Brzezin,
25) Ks. Dzierwa do Jadownik,

Zmarli

1. Ks. Jacek Michalik, Prałat Domowy Jego Świątobliwości, Kanonik Honorowy Kapituły Katedralnej Tarnowskiej, Dziekan bobowski i proboszcz w Ciężkowicach, ur. 20. VIII 1859 roku w Ptaszkowy, wyśw. w r. 1886 — pełnił obowiązki wikariusza w Wietrzychowicach, w Grybowie i w Tarnowie. Był administratorem parafii Łapczyca, a od roku 1895 był proboszczem w Ciężkowicach, a następnie także i dziekanem bobowskim.

Zmarły pracował na wszystkich placówkach wzorowo, odznaczał się pełnią ducha kapłańskiego, otoczony był powszechnym uznaniem, szacunkiem i miłością zarówno Władzy duchownej i świeckiej, jak też i współbraci kapłanów i parafian. Zmarł świątobliwie 19 czerwca 1938 r.

2) Ks. Józef Kaliciński ur. w Dębnie 1866 r., wyśw. 21 VI. 1891 w Tarnowie, był wikariuszem w Szczepanowie, Łącku Muszynie i Tarnowie, a następnie katechetą szkoły powszechnej w Tarnowie. Ostatnie lata spędził na emeryturze. W uznaniu zasług na tych stanowiskach, był odznaczony Rokietą i Mantole-

tem. Testamentem zapisał swój majątek Funduszowi Zasiłkowemu Księży Diecezji Tarnowskiej. Zasnął w Panu 27 lipca 1938.

3) O. Franciszek Stano, przeor O. O. Cystersów w Szczyrzycu, ur. 1886, prof. 1913, wyśw. 1914. Zasnął w Panu dnia 27 VII. 1938 r.

Do Najprzewielebniejszej Kurii Diecezjalnej w Tarnowie.

W tygodniku „Tydzień Robotnika“ z dnia 29 maja b. r. Nr 23 w dziale „Tydzień Robotnika w Tarnowie“ ukazał się artykuł pt. „List ks. Mysora“.

W poczuciu pełnej odpowiedzialności, jaka na mie z tego powodu spadła, muszę przede wszystkim stwierdzić, że nie miałem nigdy zamiaru opublikowania listu o podobnej treści, zaś list rzeczony dostał się na łany prasy bez mojej wiedzy, wbrew mojej woli, drogą nadużycia ze strony drukarni „Grafia”.

Oczywiście zarówno przeciw drukarni „Grafia“ jak i przeciwko. tym, którzy współdziałali w publikacji listu wdrożę właściwe kroki. O ile natomiast chodzi o osnowę ujawnionego bezprawnie konceptu mego listu i o twierdzenia w tymże liście zawarte, to z całym naciskiem oświadczam, że nie miałem najmniejszej podstawy faktycznej do czynienia jakichkolwiek zarzutów mej Władzy Diecezjalnej; to też wszelkie w mym liście zawarte, a ujemnie brzmiące uwagi, cofam, ubolewając szczerze nad skutkami, jakie list mój wywołał.

Zdając sobie sprawę z tego, że ujawnienie konceptu mego listu wywołało przykre wrażenie, a może nawet i zgorszenie publiczne, proszę Najprzewielebniejszą Kurię o przyjęcie tych mych oświadczeń do łaskawej wiadomości i skorzystanie z niniejszego mego pisma w sposób, jaki Najprzewielebniejsza Kuria uzna za najwłaściwszy do odpowiedniego oświetlenia sprawy i do naprawy mimowolnie przeze mnie wyrządzonej krzywdy moralnej.

O ileby Najprzewielebniejsza Kuria nie uznała mych oświadczeń za dostateczną dla Władzy Diecezjalnej satysfakcję, jestem gotów ponieść wszelkie dalsze konsekwencje mego postępku.

W Tarnowie, dnia 11 czerwca 1938. *Ks. Dr Wład. Mysor.*

Ogłoszenia.

Egzamin wikariuszowski odbędzie się w tym roku dopiero dnia 15 listopada, a to dlatego, że czas i przeniesień nie odpowiada należytemu przygotowaniu do egzaminów.

Sprawozdanie z Synodu diecezjalnego ogłoszone będzie w następnej Kurrendzie.

Wzmianki w sprawie zbiórki na niewidomych.

W dniach 17, 18 i 19 września odbędzie się ogólnopolska zbiórka na rzecz Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi.

Towarzystwo liczące zgórą 25 lat istnienia i obsługiwane, przez Siostry Franciszkanki Służebnice Krzyża — zgromadzenie powołane specjalnie do służby niewidomym ma za zadanie niesienie pomocy niewidomym ze wszystkich dzielnic Polski.

Pomoc ta obejmuje całokształt życia niewidomego we wszystkich fazach jego rozwoju poczynając od przedszkola poprzez szkołę powszechną, szkołę zawodową, warsztaty zarobkowe, samodzielną pracę zawodową (jako nauczyciele, instruktorzy i t. d.) i wreszcie przytułek dla niewidomych niezdolnych do pracy. Wszystkie te zakłady mieszczą się w głównej siedzibie Towarzystwa w Laskach pod Warszawą.

Ponadto Towarzystwo udziela za pośrednictwem Patronatu pomocy niewidomym nie objętym opieką zakładową. Działalność Patronatu obejmuje pomoc materialną, lekarską, prawną i moralną. Patronat Towarzystwa ma sześć oddziałów w Laskach, Warszawie, Chorzowie, Poznaniu, Wilnie i Krakowie.

Ogółem z pomocy Towarzystwa korzysta przeszło 600 niewidomych z tej liczby 200 osób to dzieci i kształcąca się młodzież. Towarzystwo stara się możliwie jaknajlepiej przygotować ich do życia przez stosowne wykształcenie ogólne i zawodowe, a przede wszystkim odpowiednie wychowanie moralne, ucząc niewidomego wiary w Opatrzność i w sens cierpienia. Towarzystwo daje mu tym samym najlepsze przygotowanie życiowe, bo na nauce Kościoła oparte. Ten wzgląd między innymi pozwala To-

warzystwu prosić Wielebne Duchowieństwo o przyjście mu z pomocą w dniach zbiórki ogólnopolskiej: przez organizowanie zbiórki w parafiach z pomocą stowarzyszeń Akcji Katolickiej i przez zachęcenie wiernych z ambony do składania ofiar na rzecz niewidomych.

Sprostowanie.

W sprawozdaniu z T. Dz. R. W. za r. 1937, Kur. V. b. r. następujące zostały błędy drukarskie:

Gręboszów opuszczono składkę Kruc. Euch. 17·09,

Grybów	wydrukowano	11·85	zamiast	1.185·—	zł.
Podegrodzie	„	130·10	„	140·10	„
Tuchów OO. Red.	„	16·50	„	1·650·—	„
Tymbark	„	170·—	„	120·—	„
Ujanowice	„	8·60	„	860·—	„

W sprawie odprawiania Mszy św. w kościołach obrządku grecko-katolickiego ogłaszamy następujące pismo:

ADMINISTRATOR APOSTOLSKI
Łemkowszczyzny w Sanoku

Nr 1172.

Do Przewielebnego Urzędu Dekanalnego

obrz. łać.

w Grybowie

W odpowiedzi na tam. pismo z dnia 18 czerwca 1938 r. N. 105. donosi się, że polecono Urzędowi parafialnemu we Florynce, ażeby udzielone tutejszą rezolucją z dnia 3 czerwca 1938. N. 1052. zezwolenie na odprawianie w dnie powszednie w cerkwi we Florynce Mszy św. w obrz. łać. dla Taboru Polskiej Młodzieży Akcji Katolickiej z Tarnowa bezzwłocznie wykonał.

Równocześnie donosi się, że stosownie do prośby z dnia 18 czerwca 1938. N. 105. Ordynariat tut. polecił Urzędom parafialnym w Izbach, Klimkówce, Królowej Ruskiej i Uściu Ruskim,

ażeby analogicznego zezwolenia na odprawianie w czasie wakacyjnych feryj Mszy św. w obrz. łać. w swoich cerkwiach udzieliły.

Z Ordynariatu Administratury Apostolskiej dla Łemkowszczyzny.

Ks. Dr Jakub Medwecki.

Sanok, dnia 21 czerwca 1938.

W domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Częstochowie, ul. Bł. Kingi 74. odbędą się w r. 1938 następujące serie ćwiczeń duchownych:

1 sierpnia do 6 sierpnia kapłani (5 dni).
16 sierpnia (wtorek) kapłani (3 dni).
22 sierpnia kapłani (3 dni).
5 września kapłani (3 dni).
19—21 września Zjazd Dyrektorów Apost. Modl.
21 września kapłani (3 dni) kieruje O. Kwiatkowski T. J.
3 października kapłani (3 dni).
10 października kapłani (3 dni).
29 października panowie z inteligencji.
7 listopada kapłani (3 dni).
12 grudnia kapłani (3 dni).

Początek każdej serii w dniu naznaczonym o godzinie 19-tej.

Dojazd od ul. Lisinieckiej, dorożka 1,50 zł.

Prosimy uprzejmie podać terminy powyższe do wiadomości zainteresowanych.

Łączę wyrazy głębokiej czci i modłom się polecam.

Sługa w Chrystusie:
K. J. Pachucki T. J.
Superior.

Rekolekcje dla PT. Księży.

W klasztorze OO. Reformatów w Bieczu odbędą się Rekolekcje kapłańskie od 2—6 sierpnia br. Rozpoczną się we wtorek

2 sierpnia wieczorem o godz. 8, a zakończą w sobotę rano 6 sierpnia.

Zgłoszenia jak najwcześniej kierować należy pod adresem: Gwardian OO. Reformatów, Biecz.

Rekolekcje zamknięte w Domu Rekolekcyjnym w Kalwarii Wileńskiej odbędą się w 1938 r.:

W sierpniu: 1—5 dla Kapłanów. 8—12 dla Kapłanów dążących do życia wspólnego. 15—19 dla członków Kół Abstynenckich. 22—26 dla członkiń Kół Abstynenckich. 29—2. IX dla Pań z inteligencji (nauczycielek, urzędniczek i in.)

We wrześniu: 5—9 dla Kapłanów. 12—16 dla Kat. Stow. Młodzieży Męskiej. 19—23 dla Kat. Stow. Młodzieży Żeńskiej. 26—30 dla Kongr. żeńskiej III Zak. św. Franciszka i Pomocnic Domowych.

Uwaga: Rekolekcje zaczynają się 1-go dnia o godz. 20-ej, kończą się ostatniego o godz. 8-ej. Koszta za cały pobyt wynoszą: młodzież i osoby niezamożne od 8 do 10 zł.; osoby dorosłe 12—15 zł.; Kapłani 15 zł. — Przywieźć ze sobą: 2 prześcieradła, poduszkę i ręcznik.

Ks. Stanisław Miłkowski
Dyrektor Domu Rekolekcyjnego.

---

500 osób po cenach od 15 gr. do 1 zł. 50 gr.

Przewielebni Księża Proboszczowie (przewodnicy kompanii i wycieczek) łaskawie zechcą skierować swych ludzi na noclegi do Schroniska św. Ducha Jasnogórskiej Kongregacji św. Franciszka przy ul. Lisinieckiej 38 (7 minut od bocznej bramy wałowej), w kierunku domu rekol. XX. Jezuitów.

Można tam stosownie do życzenia otrzymać tańsze i droższe oprócz noclegów także śniadania, obiady, kolacje. Znajduje się też kaplica, gdzie można Mszę św. odprawiać za uprzednim porozumieniem się z O. Dyrektorem, paulinem. Zarząd.

Adres O. Dyrektora: O. Ambroży, Jasna Góra, Częstochowa.

Wpisy na Wyższe Katolickie Studium Społeczne w Poznaniu.

Nowy rok szkolny na Wyższym Katolickim Studium Społecznym w Poznaniu rozpoczyna się w dniu 4 października b. r. Wpisy dla nowowstępujących słuchaczy kończą się w dniu 17 września b. r. W charakterze słuchaczy zwyczajnych mogą być przyjęte wyłącznie osoby posiadające świadectwo dojrzałości. Wyższe Katolickie Studium Społeczne posiada prawa szkół wyższych. Bliższe informacje o charakterze uczelni, jej organizacji, kierunku i warunkach studiów podaje prospekt, który wysyła Sekretariat Wyższego Kat. Studium Społecznego w Poznaniu — Podgórna 12 b, za nadesłaniem 1 zł.

Tarnów, dnia 26 lipca 1938.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak
kanclerz.

† FRANCISZEK, Bp

Nakładem Kleru Diecezjalnego.

Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie